

alene være på retsområdet, for ellers er listen temmelig lang.

Men det er jo fair nok at ville have afklaret flere forhold, og derfor har Dansk Folkeparti også oplevet i retsudvalgsmøde efter retsudvalgsmøde efter retsudvalgsmøde, at vi ikke har presset på, men har givet Dansk Folkeparti al den tid, man ønskede, til at få afklaret alle de forhold, man ønskede afklaret.

Derfor er det så også bare, at vi i dag er noget forundrede over, at vi ikke kan få bare et lille hint om, hvilket af de svar på de spørgsmål, som Dansk Folkeparti og andre har stillet, er det, som har formildet situationen, som har gjort, at Dansk Folkeparti er gået fra at ville have kraftigere kritik end den kraftige kritik til lige pludselig at sige: Jamen det skal bare være noget, som ministeren ikke synes er alle tiders. Hvilket svar er det, for der må jo ligge en eller anden oplysning, der har gjort, at hr. Peter Skaarup fik sin ahaoplevelse?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan konstatere, at det er svært at gøre hr. Søren Søndergaard tilfreds, men det er der nok mange, der har oplevet før mig.

På den ene side vil hr. Søren Søndergaard have, at jeg skal sige ja til to linjer, som var noget, nogen fandt på var den oprindelige beretning eller udkast til beretning af Retsudvalget. På den anden side vil hr. Søren Søndergaard nu have mig til at udvide beretningen med noget om, hvorfor ministeren ikke sagde noget om efterlysningen her i Folketinget, altså at den var for sent ude, og i stedet for sagde, at den var rettidig, eller at den kom hurtigt.

Kl. 11.55

Men jeg kan jo ikke blive ved med at ændre i den beretning her lang tid efter, at den er afgivet. Og ministeren må jo svare på, hvilke oplysninger ministeren havde og ikke havde. Min fornemmelse ud fra det svar, jeg hørte – til hr. Keld Albrechtsen var det måske – var, at ministeren ikke havde fået andre oplysninger, end at efterlysningen var sket hurtigt.

Til fru Anne Baastrup: Vi kan diskutere frem og tilbage. Jeg opfatter fru Anne Baastrup som meget nedladende over for Dansk Folkeparti i mange tilfælde, også i denne her sag, og det klæder ikke en udvalgsformand på den måde altid at skulle være nedladende over for andre partier og andre politikere. Men sådan nogle situationer

må fru Anne Baastrup og SF jo altid selv håndtere. Jeg synes, det er en dårlig idé, det må jeg sige.

Fru Sandy Brinck spørger, hvad det er for nogle svar, vi har hæftet os ved. Vi har hæftet os ved mange svar. Vi var et af de partier, der, fordi vi netop ville ind sagligt og seriøst og vurdere denne her sag – hvad lå der i den? – stillede mange spørgsmål.

Et af de spørgsmål, som vi stillede, var jo, hvorfor Statsadvokaten bad om surrogatfængsling, altså det med, at man bare ringede og spurgte, hvor hærchefen var henne, og kom på nogle enkelte besøg om ugen. Hvorfor bad man ikke om, at det blev varetægtsfængsling, altså hvor vedkommende sad i fængsel? Det var et af de spørgsmål, som vi stillede. Og havde ministeriet nogen andel i det? Det kunne vi ikke konstatere.

Sådan er der mange eksempler på diskussioner, vi rejser, spørgsmål vi stiller og svar, vi får, som vi kan konstatere går i en eller anden retning, som vi så har kunnet bruge til noget.

Men jeg kan godt forstå, at fru Sandy Brinck åbenbart ikke har hæftet sig ved de svar. Fru Sandy Brinck har bare været på kalkunjagt, hvor man er ude efter en bestemt minister eller regering. Det er oppositionens lod, og selvfølgelig kan fru Sandy Brinck gøre det, det er bare ikke vores lod. Vores lod er sagligt og seriøst at vurdere de informationer, der bringes frem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal ikke genere hr. Peter Skaarup så meget mere, men blot sige, at jeg synes, det er beklageligt, at Dansk Folkeparti bruger udtryk om Folketingets Retsudvalgs formand, som at vedkommende er nedladende over for et bestemt parti.

Enhver, der læser Retsudvalgets forskellige bilagssamlinger og beretninger og betænkninger, kan se, at Dansk Folkeparti på et vist tidspunkt har været med i en beretningsafgivelse, som man så få dage senere har trukket sin deltagelse tilbage fra og derfor er gået ind på en anden beretningsafgivelse, som er betydelig mildere.

I mellemtiden er der kommet forskellige udtalelser til pressen – det kan også dokumenteres – om, at man fra Dansk Folkepartis side ønskede en betydelig skarpere kritik end den, man først var gået med til.

Der er altså dokumentation for ved at kigge på Retsudvalgets papirer og ved at kigge på presseudtalelserne, som er navngivne, både fra